

Mindeord for Tove Mathiassen

Den 16. januar 2025 gik Tove Engelhardt Mathiassen bort. Alle os der kendte hende vil savne hende og ved, at vi ved hendes død har mistet en særdeles stor kapacitet inden for dragt- og tekstilområdet.

Personligt var jeg så heldig at arbejde sammen med Tove i 18 år. Jeg vil mindes Tove som en god og omsorgsfuld kollega, som altid tog sig tid til andre og som aldrig var bange for at dele ud af sin store viden.

Tove var oprindeligt uddannet håndarbejds lærer fra læreseminaret i Kerteminde i 1982, med hovedfag i vævning. I forbindelse med en opgave på lærerseminariet kom hun i kontakt med Den Gamle By, og allerede i 1984 blev hun ansat, som assistent i tekstilafdelingen for Birgitte Kjær. Tove læste videre til etnograf og socialantropolog, et studie hun afsluttede i 1994. I studietiden var Tove stadig tilknyttet Den Gamle By og i 1997 blev hun museumsinspektør, med ansvar for tekstilsamlingen og boliginteriører, og 2007 tillige for museets haver.

Tove var utrolig ambitiøs og vidende. Hun var af den gamle skole, hun arbejdede efter stram akademisk metode og gerne i projekter, hvor museets store samling var i fokus.

I Den Gamle By stod Tove blandt andet bag 15 store udstillinger, herunder mange tekstiludstillinger. Hendes første udstilling som projektleder var ”Festtøj”, som i øvrigt også var min første udstilling i Den Gamle By og startskuddet til vores mangeårige tætte samarbejde. Den efterfulgtes af ”Kristentøj og Dåbskjoler”, hvor Tove og jeg i øvrigt fik æren af på egen hånd at vise Dronning Margrethe rundt i udstillingen. En ret skræmmende og fascinerende oplevelse, som Tove tydeligvis nød. Hendes sidste store tekstiludstilling var ”Fra Dronningens garderobe” i 2018. Selvom tekstilerne stod Toves hjerte nært, stod hun også for flere interiørudstillinger. Herunder Den Gamle Bys mest prestigefyldte projekt, Møntmestergården, et højborgerligt hjem fra 1700tallet.

Men arbejdet i Den Gamle By var for Tove langt mere end et job. Det var et sted, hvor hun kunne få afløb for sin kreativitet og hvor hun kunne få mulighed for at fordybe sig i sin passion, historiske tekstiler og tekstilhåndværk. Toves viden var enorm og hendes entusiasme smittede af på os, der omgav hende, om end Tove nok engang i mellem havde en forestilling om at alle andre var lige så vidende som hende selv. Således kunne hun blive meget forundret, når man stillede faglige spørgsmål, selvom der virkelig var tale om specialviden. Hendes tiltro til andre mennesker var enorm.

Toves søde væsen gjorde det umuligt at sige nej til hende, fx når hun i ellefte time gerne lige ville presse en ekstra opgave ind i en udstilling. Tove elskede samarbejdet mellem faggrupperne i Den Gamle By, fordi hun mente det løftede kvaliteten af resultaterne. Det gode kollegafællesskab nød vi også godt af i Bevaringsafdelingen. Ofte kom Tove brasende ind ad bagdøren, som en hvirvelvind, for at vise os en spændende genstand, eller fortælle om noget hun havde læst.

Entusiasmen ses også i de omkring 100 publikationer Tove stod bag, samt de utallige foredrag hun holdt, også på internationale konferencer.

Mange af jer kender måske Tove bedst fra hendes tid som sekretær for Dragtpuljen, det nuværende Dragt- og tekstilnetværket, som hun bestred fra 1999 – 2013. I den periode arrangerede hun to gange årligt Dragtpuljens seminarer og møder. Tove var også primus motor for det tekstiltermologiske projekt www.textilnet.dk, der udsprang fra Dragt- og tekstilnetværket, og blev støttet af Kulturstyrelsen.

Et andet område, der stod Toves hjerte nært, var arbejdet med mennesker med sygdom og handicaps. Her var hun med til at udvikle skoleforløb for børn med særlige behov og forløb for borgere ramt af demens. I 2012 stod Tove for indretningen af Erindringslejligheden i Den Gamle By, hvor hun i samarbejde med skoletjenesten udviklede forskellige forløb for demente med fokus på at stimulere hukommelsen ved at føle, smage og sanse historien. Dette

pionerarbejde har ført til deltagelse i flere kongresser og samarbejde over landegrænserne, og førte til et samarbejde med Aarhus kommune og Psykologisk Institut på Aarhus Universitet.

Tove forlod Den Gamle By i 2020, men fortsatte sin forskning til det sidste. Blandt andet forskningen i demens og museers betydning, hvor Tove arbejdede på projektet ”Con Amore”, på Centeret for Autobiografisk Erindring.

Til det sidste arbejde Tove med forskning i og registrering af væverne Kirsten og John Beckers kirkelige tekstiler, som skulle ende ud i en publikation. Toves engagement, viljestyrke og dejlige væsen er det der står tilbage. Savnet er stort og minderne mange!

Karen Woer